

Ansøgning til produktion af nye værker i forbindelse med udstilling på Tørreloft - AGA Works.

Duo udstilling v. Julia Selin og Andreas Rasmussen

De værker, jeg præsenterer i denne duo-udstilling, er et resultat af en fri og eksperimenterende proces, der adskiller sig fra mine tidligere, mere konceptuelle arbejder. I stedet for at arbejde ud fra en fastlagt idé, har jeg givet mig selv lov til at udforske og lade materialer og teknikker udvikle sig naturligt gennem leg og fabuleringer. Værkerne opstår i en dynamisk interaktion, hvor både intention og tilfældighed spiller en rolle, og hvor undersøgelsen af materialer og medier er i fokus. Denne proces er en vigtig del af værkernes metodiske tilblivelse, hvor jeg arbejder med en kombination af digitale og fysiske medier, der både rummer en æstetisk og en kritisk dimension.

Tre store relieffer, som udgør hoveddelen af udstillingen, vil blive monteret på byggepladshegn, hvilket giver værkerne både en strukturel ramme og en visuel barriere. Hegnet fungerer som både en fysisk rumdeler og en visuel grænse, der understøtter den rumlige oplevelse af værkerne. Hvert relief har både en forside og en bagside, hvilket styrker den dynamiske forståelse af rummet og opfordrer beskueren til at interagere med værkerne fra flere perspektiver.

Reliefferne er sammensat af fragmenter fra en lang række visuelle kilder – reklamer, nyhedsmedier og sociale medier, som jeg ved hjælp af digitale værktøjer oversætter til 3D modeller. Denne arbejdsmetode kan betragtes som en form for digital "klip-og-klistre"-teknik, inspireret af dadaismens collage-principper. Jeg arbejder med de visuelle ressourcer, som massemedierne genererer, og sammensætter dem på en måde, der skaber nye æstetiske forbindelser samtidig med, at de stiller spørgsmål ved de visuelle normer og narrativer, medierne etablerer.

Reliefferne pendulerer mellem flere tilstande, i konstant bevægelse mellem at være til stede som repræsentation og abstrakte formationer. Materialiteten, der forbinder disse to yderpunkter, er det massive træ, der væver de svært placerbare fragmenter sammen til én masse og understøtter den ambivalente følelse af genkendelige former – former fremmedgjort og reduceret gennem den digitale bearbejdning.

Den eksperimenterende tilgang, som præger hele processen, indebærer en vis risiko. Værkerne er ikke forudbestemte, og der er en usikkerhed i processen. Men netop denne risiko åbner op for uventede opdagelser og giver værkerne en ægte, spontan kvalitet. Jeg ser denne usikkerhed som en vigtig del af den kunstneriske proces – en måde at udfordre både mig selv og beskueren på, og en invitation til at reflektere over, hvordan vi forstår og forholder os til kunsten og de visuelle narrativer, vi konstant bliver eksponeret for.

Vh

Andreas